

Motion till riksdagen 2012/13:A19

av Ali Esbati m.fl. (V)
med anledning av prop. 2012/13:71

Anmälningsskyldighet vid utstationering

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att den kontaktperson som arbetsgivaren har anmält vid utstationering ska ha rättskapacitet att förhandla och ingå bindande civilrättsliga kollektivavtal av svensk modell med arbetstagarorganisationer i Sverige.

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att arbetsgivare som utstationerar arbetstagare i Sverige i mer än fem dagar ska vara skyldiga att dels anmäla utstationeringen, dels utse och anmäla en kontaktperson här.

Enligt förslaget ska anmälan göras till Arbetsmiljöverket som även ska utöva tillsyn över att reglerna följs. Kontaktpersonen ska enligt förslaget vara behörig att ta emot delgivningar för arbetsgivarens räkning och kunna tillhandahålla sådana handlingar som visar att kraven i utstationeringslagen är uppfyllda. Vidare föreslås att regeringen ges möjlighet att meddela föreskrifter om undantag från bestämmelserna om anmälan och kontaktperson. Om en arbetsgivare inte anmäler utstationeringen eller inte utser och anmäler en kontaktperson ska en sanktionsavgift tas ut.

Avsikten med förslaget är att Sverige ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt direktiv 96/71/EG om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster och för att utstationeringslagen ska fungera i praktiken. Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 juli 2013.

Fel! Okänt namn

Motivering

Vänsterpartiet anser att regeringens proposition är ett steg i rätt riktning. De förslag som presenteras i propositionen ligger i linje med de motioner som bl.a. Vänsterpartiet lagt fram i frågan. Propositionens innehåll överensstämmer även till stor del med de synpunkter som arbetstagarorganisationerna fört fram. Vänsterpartiet ser därför över lag positivt på propositionens innehåll. Vad gäller förslaget om behörighet för kontaktperson har vi dock invändningar.

Enligt regeringens förslag ska kontaktpersonen dels vara behörig att för arbetsgivarens räkning ta emot delgivningar, dels kunna tillhandahålla sådana handlingar som visar att kraven i utstationeringslagen är uppfyllda. I likhet med LO och TCO menar vi att förslaget är otillräckligt.

Den svenska arbetsmarknadsmodellen bygger på att arbetsmarknadens parter förhandlar och tecknar bindande kollektivavtal. En grundläggande förutsättning för att kunna garantera utstationerade arbetstagare ett skydd mot social dumpning i enlighet med utstationeringsdirektivet är att det finns en behörig representant att förhandla och träffa kollektivavtal med. Den svenska kollektivavtalsmodellen förutsätter således att det vid utstationering finns en förhandlingsbehörig person på plats i Sverige med kapacitet att företräda arbetsgivaren. Detta torde även vara nödvändigt för att uppfylla de krav som följer av ILO:s konventioner nr 98 och nr 154.

Sverige har redan fått tung kritik från ILO för misslyckanden att upprätthålla viktiga konventioner i samband med Lex Laval. Det är också symtomatiskt för regeringens agerande att man, efter Laval domen i EU-domstolen, snabbt passade på att genomföra lagar som inskränkte konflikträtten i Sverige. Försöken att korrigera en del av de problem som uppstått har dock präglats av ett långsamt och halvhjärtat agerande. När problemet med kontaktperson i samband med utstationering ska åtgärdas i lag är det därför särskilt viktigt att ändringen blir substantiell och i linje med praxis i den svenska kollektivavtalsmodellen.

Därför ska den kontaktperson som arbetsgivaren anmält vid utstationering även ha rättskapacitet att förhandla och ingå bindande civilrättsliga kollektivavtal av svensk modell med arbetstagarorganisationer i Sverige. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

Stockholm den 6 mars 2013

Ali Esbati (V)

Ulla Andersson (V)

Christina Høj Larsen (V)

Jacob Johnson (V)

Rossana Dinamarca (V)

Wiwi-Anne Johansson (V)